

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M2420(4)

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. M2420(4) विषय पुराण

नाव श्रीमद्भ्यास-रामायण किष्किंधा कांड

लेखक/लिपीकार राम-वर्मा

पृष्ठ काळ पूर्ण/अपूर्ण

M2420(4)

अथ श्रीमद्भ्यात्मरामायणसुंदरकांडः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः शतेति लिलंघयिषुः स्वार्थेणिच् आनंदसंदोहः तत्समूहरूपः तत्समूहवान्वा १ २ रामनिमुक्तंरामत्यक्तं प-
श्यामीति भाविन्यपिवर्तमानत्वारोपोऽवश्यंभावित्वद्योतनाय ३ कृतार्थः जगन्मातृदर्शनेनैतिभावः ममसमुद्रलंघनमकिंचित्क-
रमित्याह प्राणेति ४ अपारमित्युभयान्वयि त्रिविधपरिच्छेदशून्यतत्पदं तत्स्वरूपम् तदंगभूताया अंगुलिस्तदूषणभूताया

श्रीमहादेवउवा शतयोजनविस्तीर्णं समुद्रं मकरालयम् लिलंघयिषुरानंदसंदोहो मारुतात्मजः १ ध्यात्वा
रामं परात्मानमिदं वचनमब्रवीत् पश्यंतु वानराः सर्वे गच्छंतं मां विहाय सा २ अमोघं रामनिमुक्तं महा-
बाणमिवारिवलाः पश्याम्यद्येव रामस्य पत्नीं जनकनंदिनीम् ३ कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं पुनः पश्यामिराघ-
वम् प्राणप्रयाणसमये यस्य नाम सकृत् स्मरन् ४ नरस्तीर्त्वा भवां भोधिमुपारं याति तत्पदम् किंपुनस्तस्य
दत्तोऽहं तदंगुलिमुद्रिकः ५ तमेव हृदये ध्यात्वा लंघयाम्यत्यवारिधिम् इत्युक्त्वा हनुमान्वाह प्रसारय
तं बालधिः ६ ऋजुग्रीवोऽर्धदृष्टिः सन्नाकुंचितपदद्वयः दक्षिणाभिमुखस्तूर्णपुष्टुवैः निलविक्रमः ७
आकाशात्त्वरितं देवैर्वीक्ष्यमाणो जगाम सः दृष्ट्वा निलसुतं देवा गच्छंतं वायुवै गतः ८ परीक्षणार्थं सत्त्व-
स्य वानरस्येदमब्रुवन् गच्छत्येष महासत्त्वो वानरो वायुविक्रमः ९

मुद्रिकासा अस्यास्तीत्यर्थाद्यच् ५ अत्यवारिधि-
मित्यपारभवां भोधेर्व्यतिरेकालंकारः तलंघयामीति किंचित्कृत्यमित्यन्वयः बाहू इत्यादिवानरोत्प्लवनजातिवर्णनम् आयतबालधिः
प्रसारितपुच्छः ६ ऋजुग्रीवोऽर्धदृष्टिरित्यर्थः कर्मधारयः अनिलो वायुः तत्सदृशपराक्रमः ७ आकाशात् आकोशो स्थितेत्यर्थः ८ वान-
रस्यसत्त्वस्य वानरीयबलस्य परीक्षणार्थमिदमब्रुवन् विचारयामासुरित्यर्थः तद्वक्ष्यति एवं विचार्येति धातूनामनेकार्थत्वाद्बुवोपिविचारेवृत्तिः
९

अ. रा. टी.
९

लंकाप्रवेशोक्तोऽथवानेति संदेहस्तस्मादस्य बलं जानीमहे निर्णेष्याम इत्यर्थः १० देवतावृन्दः देवतासमूहः ११ १२ १३ क्षधयासंपीडित

सं. कां.
५

लंकाप्रवेशोक्तोवानवाजानीमहे बलम् एवं विचार्य नागानां मातरं सरसाभिधाम् १० अब्रवीद्देवतावृन्दः को
तूहलसमं न्वितः गच्छत्त्वं वानरेन्द्रस्य किंचिद्दिग्भ्रमं समाचर ११ ज्ञात्वा तस्य बलं बुद्धिं पुनरेहित्व रान्विता इत्यु
क्तो साय यो शीघ्रं हनुमदिदं कारणात् १२ आवृत्य मार्गं पुरतः स्थित्वा वानरमब्रवीत् एहि मे वदनं शीघ्रं प्रविश
स्व महामते १३ देवैस्त्वं कल्पितो भूषः क्षधया संपीडितात्मनः तामाह हनुमान् मातरं हरामस्य शासनात् १४ ग
च्छामि जानकीं द्रष्टुं पुनरागम्य सत्वरः रामाय कुशलं तस्याः कथां चित्वा त्वदाननम् १५ निवेक्ष्य देहि मे मार्गं सुर
सायै नमोस्तुते इत्युक्त्वा पुनरेवाह सरसाक्षुधिताम्यहम् १६ प्रविश्य गच्छ मे वत्स नौ चेत्त्वा भक्षयाम्यहम् इत्युक्तो
हनुमानाह मुखं शीघ्रं विदारय १७ प्रविश्य वदनं तेऽद्य गच्छामि त्वरया न्वितः इत्युक्त्वा योजनायामदेहो भूत्वा पु
रः स्थितः १८ दृष्ट्वा हनुमतो रूपं सुरसापंच योजनम् मुखं चकार हनुमान् दिगुणं रूपमादधत् १९ ततश्च का
रसुरसा योजनानां च विंशतिम् वत्सं चकार हनुमांस्त्रिंशद्योजनसंमितम् २०

क्षयामि १६ मे वत्सं प्रविश्य ततो निःसृत्य गच्छेत्यर्थः १७ योजनमात्रदीर्घदेहः १८ १९ त्रिंशद्योजनसंमितं वपुश्चकारेति शेषः २०
आत्मायस्यास्तस्या इत्यर्थः १४ १५ निवेक्ष्ये प्रवे

९

२१ २२ २३ पुनर्गत्वा किञ्चिन्धामिति शेषः २४ २५ मणिकाञ्चनपर्वतं मण्यदियुक्तं शृङ्गयुतं पर्वतम् २६ सचिवो भवमध्ये विश्रामदानेन सहायो
भवेत्यर्थः तत्सहायार्थं निमित्तं मखेरणे कोहे तुस्तत्राह सगरे रिति पुरा पूर्वं सगरे र्वर्धित इति हेतोरहं सागरस्तन्नामा भवम् २७ तस्य वंशे

ततश्च कारसरसापञ्चाशद्योजिनायतम् वक्रं तदा हनूमांस्तु बभूवां गुष्ठसन्निभः २१ प्रविश्य वदनं तस्याः पुन
रैत्यपुरःस्थितः प्रविष्टो निर्गतो हंते वदनं देवितेनमः २२ एवं वदतं दृष्ट्वा सा हनूमन्तं मथाब्रवीत् गच्छ साधय
रामस्य कार्यं बुद्धिमतां वर २३ देवैः संप्रेषिता हंते बलं जिज्ञासुभिः कपे दृष्ट्वा सीतां पुनर्गत्वा रामं द्रक्ष्यसि गच्छ
भो २४ इत्युक्त्वा सा ययौ देव लोकं वायुसुतः पुनः जगाम वायुमार्गेण गरुत्मानि वपक्षिराद् २५ समुद्रोऽप्याह
मैनाकं मणिकाञ्चनपर्वतम् गच्छत्येष महासलो हनुमान्मारुतात्मजः २६ रामस्य कार्यं सिद्ध्यथैतस्य त्वं स
चिवो भव सगरे र्वर्धितो यस्मात्पुरा हंसागरोऽभवम् २७ तस्यान्वये बभूवा सौरामोदाशरथिः प्रभुः तस्य
कार्यार्थं सिद्ध्यर्थं गच्छत्येष महाकपिः २८ त्वमुत्तिष्ठ जलान्तरं त्वयि विश्राम्य गच्छतु सतथेति मादुरभूज्ज
लमध्यान्महोन्नतः २९ नानामणिमयैः शृङ्गैः स्तस्योपरि नराकृतिः प्राहयां तं हनूमन्तं मैनाको हं महाकपे ३० स
मुद्रेण समादिष्टस्त्वद्विश्रामायमारुते आगच्छामृतकल्याणिजग्ध्वा पक्वफलानि मे ३१ विश्राम्यात्र क्षणं पश्चा
द्दुमिष्यसि यथासरवम् एवमुक्तो यतं प्राह हनूमान्मारुतात्मजः ३२

चरामस्तत्कार्यार्थं चायं गच्छति २८ अतस्तमुत्तिष्ठे
त्यन्वयः २९ नानामणिमयैः शृङ्गैर्महोन्नत इत्यन्वयः तस्योपरि नराकृतिर्मनुष्याकारेण स्थितो मैनाकः प्राह ३० ३१ विश्राम्येत्यार्षम् ३२

अ. रा. टी.

२

कथं भवेदित्यादेरनुचितं तदित्यर्थः तत्र हेतुर्गतव्यंतरितं मयेति ३३ करायेण स्पृष्टशिवरोयया वित्यन्वयः छायास्पर्शमात्रेण जंतूनां गतिनि
रोधेनाकर्षकश्छायाग्रह इत्युच्यते ३४ तदेवाह सिंहिकेति भक्षयति इत्यर्थे आर्षः ३५ ३६ विस्मय आश्चर्यं यत्कस्याप्यदर्शनं वे
गरोधश्चेत्याश्चर्यम् प्रसारयत् प्रसारयत अडभाव आर्षः ३७ सिंहिकाम् तन्नाम्नीराक्षसीम् ३८ दक्षिणं कूलं सागरस्येति शेषः

सं. कां.

५

गच्छतो रामकार्यार्थं भक्षणं मे कथं भवेत् विश्रामो वा कथं मे स्यादंतव्यंतरितं मया ३३ इत्युक्ता स्पृष्टशिवरः
करायेण ययौ कपिः किंचिद्दूरं गतस्यास्य छायां छायाग्रहो यहीत् ३४ सिंहिकानामसाधो राजलमध्यस्थिता
सदा आकाशगामिनां छाया मात्रस्याहृष्य भक्षयेत् ३५ तया गृहीतो हनुमांश्चित्तयामास वीर्यवान् केनेदं
मेकतं वेगरोधनं विघ्नकारिणा ३६ दृश्यते नैव कोप्यन्न विस्मयो मे प्रजायते एवं विचिंत्य हनुमान धौहृष्टिं प्र
सारयत् ३७ तत्र हृष्टामहाकायां सिंहिकां धोररूपिणीम् पपात सलिले तूर्णं पञ्चामेवाहन दुषा ३८ पुन
रुत्पुल्य हनुमान् दक्षिणाभिमुखो ययौ ततो दक्षिणामासाद्य कूलं नानाफलद्रुमम् ३९ नानापक्षिभृगाकीर्णना
नापुष्पलतावृतम् ततो ददर्शनं गरत्रिकूटाचलमूर्धनि ४० प्राकारैर्बहुभिर्युक्तं परिरवाभिश्च सर्वतः प्रवेक्ष्या
मिकथं लंकामिति चिन्तापरोऽभवत् ४१ रात्रौ वेक्ष्यामि सूक्ष्मोऽहं लंकां रावणपालिताम् एवं विचिंत्य तत्रैव स्थि
तालंकां जगाम सः ४२ धृत्वा सूक्ष्मं वपुर्धत्वा द्वारं प्रविवेश प्रतापवान् तत्र लंकापुरी साक्षाद्राक्षसी वेषधारिणी ४३

३९ ४० बहुभिः प्रकारैः अंतर्दुर्गमध्यदुर्गबहिर्दुर्गसंबन्धिभिः परिरवाः प्राकारबहिर्गर्ताः ४१ वेक्ष्यामि प्रवेक्ष्यामि सूक्ष्मः सूक्ष्मश
रीरो भूत्वेत्यर्थः लंकां जगाम रात्राविति शेषः ४२ सूक्ष्मं वपुर्धत्वा द्वारं प्रविवेश ४३

२

वप्रभाकारः २६ किलकिलाशब्दो वानराणां क्रोधमयादिकालिकः शब्दः २७ समापत्य गृहाञ्चलित्वा २८ लक्ष्मणसामीप्यंगत्वाप्राप्य
२९ प्रियवर्द्धनः प्रियाणां हृदिकरणशीलः ३० रौद्रमूर्तिना चालिवधकालिकमूर्तिना ३१ लक्ष्मणो बहिः स्थित इति न्यवेदयत् इत्यन्वयः ३२

ज्याघोषमकरोत्तीव्रं भीषयन् सर्ववानरान् तद्वत्स्वाप्राकृतास्तत्र वानरावप्रमूर्द्धनि २६ चक्रुः किलकिलाशब्दं
धृतपाषाणपादपाः तान् हत्वा क्रोधताम्राक्षो वानरान् लक्ष्मणस्तदा २७ निर्मूलान्कर्तुमुद्युक्तो धनुशानम्यवीर्यं
वान् ततः शीघ्रं समापत्य जालालक्ष्मणमागतम् २८ निवार्य वानरान् सर्वान् गदोमंत्रिसन्तमः गत्वा लक्ष्मणसामि-
प्यप्रणनामसदं वत् २९ ततो गदं परिध्वज्य लक्ष्मणः प्रियवर्द्धनः उवाच वत्स गच्छ त्वं पितृव्याय निवेदय ३०
मामागतं राघवेण चोदितं रौद्रमूर्तिना तथेति त्वरितं गत्वा स ग्रीवाय न्यवेदयत् ३१ लक्ष्मणः क्रोधताम्राक्षः पु-
रद्वारि बहिः स्थितः तच्छ्रुत्वा तं विसंभ्रस्तः स ग्रीवो वानरेश्वरः ३२ आहूय मंत्रिणां श्रेष्ठं हनूमन्तं तथा ब्रवीत् गच्छ
त्वमंगदेनां शुलक्ष्मणं विनयान्वितः ३३ सांत्वयन् कोपितं वीरं शनैरानय मंदिरम् प्रेषयित्वा हनूमन्तं तारा माह क-
पीश्वरः ३४ त्वंगच्छ सांत्वयन्ती तं लक्ष्मणं मृदुभाषितैः शान्तमन्तः पुरं नीत्वा पश्चाद्दृश्यि मे नय ३५ भवत्विति
ततस्तारामध्यकक्षसमाविशत् हनूमानं गदं नैव सहितो लक्ष्मणांतिकम् ३६

लक्ष्मणांत निकटम् ३३ कोपितं सजातको-
पं सांत्वयन् क्षमावंतं कुर्वन् मंदिरमानय मापय ३४ मृदुभाषितैः सांत्वयन्ती लक्ष्मणं प्रति गच्छ ततः शान्तं शान्तकोपं कृत्वा ततोऽतः पुरं
नीत्वा अनेनात्यंतमित्रताप्रदर्शनं मे मां दर्शय ३५ मध्यकक्षं स्त्रीणां मर्यादास्थलम् ३६

अ. रा. टी.
१८

अशंकितमेहियत इदं भवद्गृहम् ३७ राजदारादीन् दृष्ट्वा त्वनेन सेवकदारदर्शने यथा राज्ञो न संकोचः तथा स्मद्राजदारदर्शने तव संको-
चो नोचित इति भावः ३८ गृहोत्थार्यम् ३९ यूथपानां महासौधान् गृहानित्यर्थः ४० ताराधिपानना चंद्रमुखी ४१ आदौ स्वस्य सेवकत्वालुप्सा
णस्य भगवदवतारत्वाच्च नत्वा पश्चान्नित्रभावेन देवरेत्युक्तिः त्वं साधु भक्तवत्सलोऽतो भक्तेषां दृशः कोपो नुचित इति भावः ४२ अका-

कि. कां.
४

गत्वा ननाम शिरसा भक्त्या स्वागतमब्रवीत् एहि वीर महाभाग भवद्गृहमशंकितम् ३७ प्रविश्य राजदारादी-
न् दृष्ट्वा स्फुरीव मेव च यदा ज्ञापयसे पश्चान्नि त्वं सर्वैकं रवाणि भो ३८ इत्युत्कालक्ष्मणं भक्त्या करे गृह्य समा-
तिः आनयामास नगरमध्याद्राजगृहं प्रति ३९ पश्यंस्तत्र महासौधान् यूथपानां समंततः जगाम भवनं राज्ञः
सुरेन्द्रं भवनोपमम् ४० मध्यक्षगता तत्र तारा ताराधिपानना सर्वाभरणसंपन्ना मदरक्तांतलोचना ४१
उवाच लक्ष्मणं नत्वा स्मितपूर्वाभिभाषिणी याहि देवरभद्रं ते साधुस्त्वं भक्तवत्सलः ४२ किमर्थं कोपमाकाशी
भक्तेभ्यो कपीश्वरे बहुकालमनाश्वासंदुःखमैवानुभूतवान् ४३ इदानीं बहुदुःखौघान् द्रवद्विरभिरक्षितः
भवत्सदात्सु ग्रीवः प्राप्तसौरभ्यो महामतिः ४४ कामासक्तो रघुपतेः सेवार्थं नागतो हरिः आगमिष्यति हरयो
नानादेशगताः प्रभो ४५ प्रेषिता दशसाहस्रा हरयोरघुनंदन आनेतुं वानरान् दिग्भ्यो महापर्वतसन्निभान्
४६

र्षिः अतिशयेन कृतवान् अनाश्वासं निरंतरमित्यर्थः ४३ बहुदुःखौघात् वालितः प्राप्यमाणात् ४४ यतः प्राप्तसौरभ्योऽतः कामासक्तोऽपि
सेवार्थं नागत इति न अपितु आगत एव का कुरत्र कथमागत इति चेद् आगमिष्यतीति ४५ एवं चैव मुद्यमकरणात् सेवां कृतवानेवेति भावः ४६

१८

४७ रामश्चात्स्वयैव सहितो वानरपुंगवोः धैवगंतारामसमीपमिति शेषः अंतर्भवनस्य मध्ये ४८ ते सहैव नयस्वेनैव सह नयेत्यर्थः ता
रावचनेनातिपधुरेण ललितेन कृशक्रोधः ४९ यत्र सग्रीवः स्थितस्तदंतः पुरं जगाम ५० अत्यर्थं अतिशयेनातिभीतवदुत्पन्नपर्यंकादि

सग्रीवः स्वयमागत्य सर्वानरयूथपैः वधयिष्यति दैत्यो वानरावणं च हनिष्यति ४७ त्वयैव सहितो धैवगंतारामसमीपमिति शेषः
पश्यातर्भवनंतत्र पुत्रदारसहैव तम् ४८ दृष्ट्वा सग्रीवमभयं दत्त्वा नयसहैव ते तारायावचनं श्रुत्वा कृशक्रोधोत्थल
क्षणः ४९ जगामांतः पुरं यत्र सग्रीवो वानरेश्वरः रुमालिङ्ग्य सग्रीवः पर्यंके पर्यवस्थितः ५० दृष्ट्वा लक्षणम्
त्यर्थं सुत्पन्नातिभीतवत् तं दृष्ट्वा लक्षणः क्रुद्धो मदविह्वलितेक्षणम् ५१ सग्रीवं प्राह दुर्वृत्तविस्मृतोऽसिरघुत्त
मम् बालीयेन हतो वीरः सबाणोद्यप्रतीक्षते ५२ त्वमेव बालिनो मार्गं गमिष्यसि मया हतः एवमत्यंतपरुषं व
दंतं लक्षणं तदा ५३ उवाच हनुमान् वीरः कथमेवं प्रभाषसे त्वत्तोऽधिकतरो रामे भक्तोऽयं वानराधिपः ५४
रामकार्यार्थमनिशं जागर्ति न तु विस्मृतः आगताः परितः पश्य वानराः कोटिशः प्रभो ५५ गमिष्यं त्यचिरेणै
व सीतायाः परिमार्गणम् साधयिष्यति सग्रीवो रामकार्यमशेषतः ५६ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं सोमि त्रिर्लज्जि
तो भवत् सग्रीवोऽप्यर्घ्यापाद्याद्यैर्लक्षणं संपूजयत् ५७ आलिङ्ग्य प्राह रामस्य दासोऽहं तेन रक्षितः रामः स्वतेजसा
लोकान् क्षणार्द्धेनैव जेष्यति ५८

तिशेषः मदविह्वलितेक्षणं मदरिकलितनेत्रम् ५१ प्रतीक्षते त्वां हंतुमिति शेषः ५२ ५३ ५४ जागर्ति उ
द्यमवान् भवति अस्मिन्नेव समये आकरणार्थं गताः वानराः सेनां कर्षंत आगता इत्याह आगता इति ५५ परिमार्गणं कर्तुमिति शेषः ५६ ५७ ५८

अ. रा. टी.
१९

यत्किञ्चिन्मयोदितं तत्समस्वेत्यन्वयः ५९ प्रणयात् प्रणयकोपात् ६० ६१ ६२ ६३ इति श्रीमत्सक. सेतोकिंकिंथाकांडे पंचमः सर्गः

कि. कां.
४

सहायमात्रमेवाहं वानरैः सहितः प्रभो सौमित्रिरपि सुग्रीवं प्राह किञ्चिन्मयोदितम् ५९ तत्समस्वमहाभाग
प्रणयाद्वापितं मया गच्छामोऽद्यैव सुग्रीवरामस्तिष्ठतिका नने ६० एक एवातिदुःखातो जानकी विरहात्प्रसुः
तथेति रथमारुह्य लक्ष्मणेन समन्वितः ६१ वानरैः सहितो राजाराममेवान्वपद्यत ६२ भेरीमृदंगैर्बहुक्रस्रवानरैः
श्वेतातपवैर्व्यजनैश्च शोभितः नीलांगदाद्यैर्हनुमत्प्रधानैः समावृतो राघवमभ्यगाद्वरिः ६३ इति श्रीमदध्या
त्मरा. उमामहेश्वरसंवादे. पंचमः सर्गः ५ श्रीमहादेव उवाच दृष्ट्वारामं समासीनं गुहाद्वारि शिलातले
चैलाजिनधरं श्यामं जटामौलि विराजितम् १ विशालनयनं शान्तस्मितचारुसुखांबुजम् सीताविरहसंतप्तं
श्रुतं मृगपक्षिणः २ रथादूरात्समुत्पत्य वेगात्सुग्रीवलक्ष्मणौ रामस्य पादयोरग्रैरेतत्तु भक्ति संयुतौ ३ रामः सुग्रीव
मालिङ्ग्य पृष्ठानामयमंतिके स्थापयित्वा यथान्यायं पूजयामास धर्मवित् ४ ततो ब्रवीद्बुधश्रेष्ठं सुग्रीवो भक्तिनम्रधीः
देवपश्य समायाती वानराणां महात्तमम् ५ कुलाचलादिसंभूता मेरुमंदरसन्निभाः नानाद्वीपसरिच्छेलवासिनः
पर्वतोपमाः ६ असंख्याताः समायातिहरयः कामरूपिणः सर्वदेवांशसंभूताः सर्वैर्युद्धविशारदाः ७

५ दृष्ट्वेति चैलं च जीर्णं वासो

जिनं च १ स्मितेन चारुसंदरं सुखांबुजं यस्य तम् २ ३ अनाययमारोग्यं भंतिके स्वसमीपे ४ ५ कुलाचला हिमालयादयः सप्तपर्वताः ६ ७

१९

अमितबलाइतिछेदः ८ ९ १० ११ कोटिभल्लुकहृदयः कोटीतिहृदविशेषणम् १२ १३ १४ १५ प्रत्येकतः सार्वविभक्तिकस्तसिः ए

अत्रकेचिद्वज्रबलाः केचिद्वज्रगजोपमाः गजायुतबलाः केचिदन्येः मितबलाः प्रभो ८ केचिदंजनकूटाभाः के
चित्कनकसन्निभाः केचिद्वक्त्रातवदनादीर्घवालास्तथापरे ९ शङ्खस्फटिकसंकाशाः केचिद्राक्षससन्निभाः ग
र्जतः परितोयांतिवानरायुद्धकांक्षिणः १० त्वदाज्ञाकारिणः सर्वेफलमूलाशनाः प्रभो ऋक्षाणामधिपोवीरो
जांबवान्नामबुद्धिमान् ११ एषमेमन्त्रिणांश्रेष्ठः कोटिभल्लुकहृदयः हनुमानेषविरव्यातोमहासत्त्वपराक्रमः १२
वायुपुत्रोतिनेजस्वीमन्त्रोबुद्धिमतांवरः नलोनीलश्चगव यो गवांसो गंधमादनः १३ शरभोमैतवश्चैवगजः पन
सएवच बलीसुरवोदधिसुरवः स्रुषेणस्तारएवच १४ केसरीचमहासत्त्वः पिताहनुमतोबली एतेमेयूथपारम
प्राधान्येनमयोदिताः १५ महात्मानोमहावीर्याः शक्रतुल्यपराक्रमाः एतेप्रत्येकतः कोटिकोटिवानरायूथपाः १६
तवाज्ञाकारिणः सर्वेसर्वेदेवांशसंभवाः एषवालिसूतः श्रीमानंगदोनामविश्रुतः १७ वालितुल्यबलीवीरोराक्षसा
नांबलानकः एतेचान्येचबहवस्त्वदर्थेत्यक्तजीविताः १८ योद्धारः पर्वताग्रैश्चनिपुणाः शत्रुघातने आज्ञापयद्युश्रे
ष्ठसर्वेतेवशवर्तिनः १९ रामः स्रुग्रीवमालिङ्ग्यहर्षपूर्णाश्रुलोचनः आहस्रग्रीवजानासिसर्वत्वंकार्यगौरवम् २० आ
र्गणार्थं हि जानक्या नियुंक्ष्यदिरोचते श्रुत्वारामस्यवचनं स्रुग्रीवः प्रीतमानसः २१

कैकइत्यर्थः १६ १७ १८ १९ कार्यगौरवंजानासिअतोयस्यांदिशियेयोग्याः तांस्तत्रनियुंक्ष्वेत्यर्थः २० २१ २२

अ. रा. टी.
२०

अत्यर्थमतिशयेन महाबलान् ज्ञात्वा प्रयत्नेन तानेव प्रेषयामासेत्यन्वयः तानेवाह युवराजमिति २३ २४ मच्छासनपुरःसराः मच्छासनं
पुरःसरमयेयेषां तादृशाः अनेन मच्छासनं न विस्मर्तव्यमिति सूचितम् २५ प्राणांतिकं प्राणांत संबंधिनं तत्संपादकमिति यावत् अध्या

कि. कां.
४

प्रेषयामास बलिनो वानरान् वानरर्षभः दिक्षु सर्वासु विविधान् वानरान् प्रेषयामास २२ दक्षिणां दिशमत्यर्थं
प्रयत्नेन महाबलान् युवराजं जाबवंतं ह नू मंतं महाबलम् २३ नलं सुषेणं शरभं मेदेद्विदमेव च प्रेषयामास
सुग्रीवो वचनं चेदमब्रवीत् २४ विचित्रं तु प्रयत्नेन भवन्तो जानकीं शम्भाम् मासादवकिं निवर्तध्वं मच्छासनपुरःस
राः २५ सीताम हृत्वा यदि वो मासादूर्ध्वं दिनं भवेत् तदा प्राणांतिकं दंडं मत्तः प्राप्स्यथ वानराः २६ इति प्रस्थाप्य सुग्री
वो वानरान् भीमविक्रमान् रामस्य पार्श्वे श्रीरामं नत्वा चोपविवेश सः २७ गच्छंतं मारुतिं हृत्वा रामो वचनमब्रवी
त् अभिज्ञानार्थमेतन्मे त्वंगुलीयकमुत्तमम् २८ मन्नामाक्षरसंयुक्तं सीतायै दीयतां रहः अस्मिन्कार्ये प्रमाणं
हितमेव कपिसत्तम जानामि सत्वं ते सर्वे गच्छ पन्थाः शम्भस्तव २९ एवं कपीनां राजा ते विसृष्टाः परिमार्गणे सी
ताया अंगदसुरबाबभ्यमुस्तत्र तत्र ह ३० अमन्तो विंध्यगहने ददृशुः पर्वतोपमम् राक्षसं भीषणाकारं भक्षयंतं
मृगान् गजान् ३१ रावणोऽयमिति ज्ञात्वा कैचिद्दानरपुंगवाः जघ्नुः किल किलाशब्दं मुंचंतो मुष्टिभिः क्षणात् ३२

त्यादित्वादङ्ग २६ श्रीरामं नत्वा तत्पार्श्वे उपविवेशीत्यन्वयः २७ मेममांगुलीयकं गृहाणेति शेषः हिः पादपूरणे २८ ननु अंगदादिनिहाय महा
मेव किमर्थं दीयते तत्राह अस्मिन्निति सत्वं बलं बुद्धिं च २९ परिमार्गणे तन्निमित्तमित्यर्थः ३० ३१ किल किलाशब्दं मुंचंतो मुष्टिभिः क्षणात् ३२
तिशेषः ३२

२०

नायमिति सुकरवधत्वादिति भावः ३३ शङ्खकंदोष्ठतालुकं येषां ते ३४ ततः गङ्गरात् ३५ उत्सुकाः जलविषयोत्कंठवंतः इत्यर्थः परस्परं
बाहुभिर्बाहून् धृत्वा त्वेह नृमंतमन्वयुः अत्यंधकारादेवं करिणम् ३६ महदूरं बहुदूरमित्यर्थः मणिनिभतोयान् मणितुल्यनिर्मलजलान्

नायं रावण इत्युत्काययुरन्यन्महद्वनम् तृषार्ताः सलिलं तत्र नाविंदन् हरिपुंगवाः ३३ विष्णुमंतो महारण्येश रुक्
कंदोष्ठतालुकाः ददृशुर्गङ्गरं तत्र तृणगुल्मावृतं महत् ३४ आर्द्रपसान् कौंचहंसान् निस्तान् ददृशुस्ततः अत्रा
स्ते सलिलं नूनं प्रविशामो महागुहाम् ३५ इत्युत्काहनुमानये प्रविवेश तमन्वयुः सर्वे परस्परं धृत्वा बाहून् बाहुभि
रुत्सुकाः ३६ अंधकारे महदूरं गत्वा पश्यन्कपीश्वराः जलाशयान् मणिनिभतोयान् कल्पद्रुमोपमान् ३७ वृक्षान्
पक्षफलैर्नृमान् मधुद्रोणसमन्वितान् गृहान् सर्वगुणोपेतान् मणिवस्त्रादिपूरितान् ३८ दिव्यभस्मान्सहितान्
मानुषैः परिवर्जितान् विसृतास्तत्र भवने दिव्ये कनकविष्टरे ३९ प्रभया दीप्यमानां तु ददृशुस्त्रियमेकलाम् ध्या
यंतो न्नीरवसनां योगिनीं योगमास्थिताम् ४० प्रणेषु स्तां महाभागां भक्त्या भीत्या च वानराः हस्तातान् वानरान् दे
वीं प्राहूय किंमागताः ४१ कुर्वीवाकस्य दूता वामत्स्थानं किं प्रधर्षय तच्छ्रुत्वा हनुमानाहं ऋणुवद्व्यामि देविते ४२

कल्पद्रुमोपमानिति उत्तरान्वयि ३७ मधुद्रोणसमन्वितान् द्रोणपरिमितमधुयुतान् गृहान् गृहाणि अर्द्धर्चादि ३८ अतएव विस्मि-
तालब्धार्थाः ३९ योगमास्थिताम् चित्तवृत्तिनिरोधजसिद्धिं प्राप्ताम् ४० भक्तिभीतियोगिनीविषये किं किमर्थमागताः ४१ कुत-
आगता इति शेषः मत्स्थानं किं प्रधर्षय किमिति वलात्सविष्टाः ४२

४३ ४४ ४५ ४६ ४७ तथा हस्वाक्षुत्तुयुतान् हस्वा ४८ ४९ ५० ५१ प्रददौ हेमाया इति शेषः ५२ दिव्यगंधर्वो दिव्यारव्योगंध

अयोध्याधिपतिः श्रीमान् राजा दशरथः प्रभुः नस्य पुत्रो महाभागो ज्येष्ठो राम इति श्रुतः ४३ पितुराज्ञां पुर-
रुत्त्यसमार्यः सानुजो वनम् गतस्तत्र हताभार्यो नस्य साध्वी दुरात्मना ४४ रावणेन ततो रामः सुग्रीवं सानुजो ययौ सु-
ग्रीवो मित्रभावेन रामस्य प्रियवल्लभाम् ४५ मृगयध्वमिति प्राह ततो वयसुणगताः ततो वनं विचिन्वतो जानकीं ज-
लकां क्षिणाः ४६ प्रविष्टा गच्छन् रघोरं देवांश्च समागताः त्वं वा किमर्थमित्रासिकावात्सवंदनः शत्रुमे ४७ योगिनी च
तथा हस्वा वानरान् प्राह हृष्टधीः यथेष्टं फलमूला निजगन्धापीत्वा मृतं पयः ४८ आगच्छ ततो वक्ष्ये मम वृत्तांत
मादितः तथेति फल्कापीत्वा च हृष्टास्ते सर्व वानराः ४९ देव्याः समीपंगत्वा ते बद्धांजलिपुटाः स्थिताः ततः प्राह ह-
नुमंतं योगिनी दिव्यदर्शना ५० हेमानामपुरा दिव्यरूपिणी विश्वकर्मणः पुत्री महेशानृत्येन तोषयामास भामिनी ५१
तुष्टो महेशः प्रददाविदं दिव्यपुरं महत् अत्र स्थिता सा सुदती वर्षाणामयुतायुतम् ५२ तस्या अहं सरवी विष्णु तत्प-
रायोऽसकां क्षिणी नाम्ना स्वयंप्रभा दिव्यगंधर्वतनया पुरा ५३ गच्छती ब्रह्मलोकं सामामाहेदं तपश्चर अत्रैव निवसं-
ती त्वं सर्वप्राणि विवर्जिते ५४ त्रैतायुगे दाशरथिभूतानां रायणो व्ययः भूभारहरणार्थाय विचरिष्यति कानने ५५
मार्गतो वानरास्तस्य भार्या भार्यांति ते गुहाम् पूजयित्वा यतान् गत्वा रामं स्तुत्वा प्रयत्नतः ५६

वंस्तस्य कन्या ५३ साहेमा ५४ ५५ तान् वानरान् रामं गत्वा तत्समीपंगत्वा स्तुत्वा रथान् द्रामयेव ५६ ५७ ५८ ५९

यातासिलुतिरूपं इतः पूर्वोक्तहेमानियोगात् अस्माद्देशाच्च ५७ वेगात् वेगादिवक्षणेनैवेत्यर्थः पूर्वस्थितं वनंगताः ५८ ५९ रोमांचित
तनूरुहाजातरोमांचितनूरुहा ६० ६१ मायायाः परतः स्थितं तदनधीनम् ६२ विवर्तोपादानतयांतर्यामितया च सर्वभूतानां बाहिरंतरम्
वस्थितमपितैरलक्ष्यम् जवनिकानदानां वेषग्रहणस्थानावरणं पटनिर्मितं नटाश्च तत्र प्रविष्टास्तथा छन्ना भवन्ति तद्वद्योगमायया त्वं छ

यातासि भवनं विष्णो र्योगिगम्यं सनातनम् इतोः हंगंतुमिच्छामिरामंदंष्टं तरान्विता ५० यद्यपि दध्ममस्ती
णिगमिष्यथ बाहिरुहासु तथैव चक्रुस्ते वेगादुताः पूर्वस्थितं वनम् ५८ सापित्यत्कागुहां शीघ्रं ययौ रोधवसन्निधि
तत्ररामं ससुग्रीवं लक्ष्मणं च ददर्श ह ५९ कृत्वा प्रदक्षिणं रामं प्रणम्य बहुशः सुधीः आह गददया वाचा रोमांचिततनूरुहा
६० दासी तवाहं राजेन्द्र दर्शनार्थमिहागता बहुवर्षं सहस्राणितसंमेदुश्चरंतपः ६१ गुहायां दर्शनार्थं ते फलितं मे धृतं नपः
अद्य हित्वा नमस्यामि मायायाः परतः स्थितम् ६२ सर्वभूतेषु चालक्ष्यं बाहिरंतरं वस्थितम् योगमाया जवनिका छन्ना मा
नुषविग्रहः ६३ नलक्षसे ज्ञानदशां शैलूष इव रूपधृक् महाभागवतानां त्वं भाक्तियोगविधित्सया ६४

न्योगुप्तः कृतः सन् अज्ञानदशांतैरित्यर्थः ६३ नलक्षसे रूपधृक् तत्तद्रामादिरूपधृक् शैलूषो नट इव सद्यदाराणां दिवेषं कृत्वा रागाद्यनुक
रणं करोति तदाराम इत्येव गृह्यते न तु पूर्वदृष्टोऽपि तद्रूपेण तद्वत् ६४

अ. रा. टी.

२२

भागवतानां भगवद्भक्तीच्छावतां एव भूते रूपे भक्तिरूपो योगस्तदांश्च यात्वमवतीर्णोऽसि तादृशत्वांस्त्रीशरीरत्वात् तामसी प्रहंकथं जानामि अ
योग्यतासर्वेपितज्ज्ञानापेक्षामेनास्तीत्याह लोकइति तव तत्त्वं चिदानंदादिरूपम् ६५ स्वापेक्ष्यमर्थमाह समैतदिति मोक्षदर्शनं मोक्षोपा-
यदर्शकं पादयुगुलं ते स्वयादर्शितम् अतो न्याकांक्षामेनास्तीत्यर्थः ६६ तदेव विशिनष्टि अदर्शनमिति भवार्णानां भवार्णवानामित्यर्थः व
र्णलोप आर्षः सन्मार्गस्तत्त्वज्ञानोपायः धनादिगर्वगर्वितोजनः अकिंचनानां त्यक्तसर्वविषयाणां धनभूतदरिद्रस्य धनमिवेच्छाविषयं

कि. कां.

8

अवतीर्णोसि भगवन् कथं जानामितामसी लोकोजानातिथः कश्चित्तव तत्त्वं रघूत्तम ६५ समेत देवरूपं ते सदा
भातुहृदालये रामतेपाद्युगुलदर्शितं मोक्षदर्शनिम् ६६ अदर्शनं भवार्णानां सन्मार्गपरिदूशनिम् धनपुत्रक
लत्रादिविभूतिपरिदपितः अकिञ्चन धनं त्वाद्यनाभिधातुं जनोर्हति ६७ निवृत्तगुणमार्गाय निश्चिञ्चनधनाय
ते ६८ नमः स्वात्माभिरामाय निर्गुणाय गुणात्मने कालरूपिणमीशानमादिमध्यातवर्जितम् ६९ समन्तरं
तंसर्वत्र मन्येत्वां पुरुषं परम् देवते चोष्टितं कश्चित्तव वेदनृविडं वनम् ७०

त्वां अभिधातुं वार्तालापं कर्तुं च नार्हति तथा
 पिस्तौ मीतिशेषः ६७ निवृत्तोगुणमार्गः प्रवृत्तिमार्गरूपः संसारः स्वतएव यस्मात्तस्मै ६८ स्वात्मन्येव चित्तानंदरूपेऽभिरमते त
 स्मै अतएव निर्गुणाय गुणानां विषयाणामपि विवर्त्तोपादानत्वात्तदात्मने कालरूपिणं तेन सर्वसंहर्तृत्वं ईशानत्वेन जगत्प्रवृत्तत्वात्क
 लोउक्ते सर्वस्वपृथ्वादेव तस्यादिमध्यांतवर्जितत्वं मध्यस्याद्यांतसापेक्षत्वात्तस्याप्यभावः ६९ समंचरंतं अंतर्गामितयेत्यर्थः नृविडंबनं
 मनुष्यव्यवहारानुकरणरूपम् अनुकरणमेतदिति कश्चिन्नवेद ७० ७१ ७२ ७३

२२

समत्वाद्देवाह न ते इत्यादिपरोभिन्नः सर्वरूपत्वात्तवेति भावः यद्वा दयितद्देव्याभ्यां परउदासीनः तथाविधं शत्रुमित्रोदासीनवंतं यथाराव
णः शत्रुर्विभीषणो मित्रं अन्ये उदासीना इति ७१ अजस्य सर्वकारणत्वात्त्वकारणहीनस्य अकर्तुः कर्तृत्वादिधर्महीनस्य अपरिणामित्वादिति भा
वः ईशस्य सन्निधानमात्रेण सर्वनियंतुः तिर्यङ्ग-रादिषु तिर्यचो मत्स्यादयः तेषु मनुष्येषु च यज्जन्मकर्मादितदत्यंतविडम्बनं अनुकरणं तत्तज्जाते
रिति शेषः न तु वास्तवमिति भावः ७२ तत्र प्रकृतावतारप्रयोजनमाह त्वमिति अक्षरमपि लोकानां स्वकथाश्रवणसिद्धिप्राप्तये जातमाहुः केचित्को

न ते स्तिकश्चि दयितो देव्यो वा पर एव च त्वन्मायापि हितात्मानस्त्वां पश्यंति तथाविधम् ७१ अजस्या कर्तुरीश
स्य देवतिर्यङ्ग-रादिषु जन्मकर्मादिकं यद्यत्तदत्यंतविडम्बनम् ७२ त्वामाहु रक्षरं जातं कथाश्रवणसिद्धये
केचित्कोसलराजस्य तपसः फलसिद्धये ७३ कोसल्यया प्रार्थ्यमानं जातमाहुः परेजनाः दुष्टराससम्भूभार
हरणार्थार्थितो विभुः ७४ ब्रह्मणानररूपेण जातोऽयमिति केचन शृण्वन्ति गायन्ति च ये कथास्ते रघुनन्दन ७५
पश्यंति तव पादाब्जं भवार्णवसुतारणम् त्वन्मायागुणबद्धाहं व्यतिरिक्तं गुणाश्रयम् ७६

सलराजस्य ७३ ब्रह्मणा प्रार्थितो नररूपेण जात इत्यन्वयः ७४ आद्यप्रयोजनस्यैव मुरव्यत्वं प्रतिपादयितुं तच्छ्रवणादिजांसिद्धिमाह
शृण्वन्तीत्यादिना ७५ पश्यन्तीति ते त्वत्पादाब्जं पश्यन्तीत्यन्वयः त्वत्पादाब्जदर्शनमेव तच्छ्रवणजासुरव्यासिद्धिरित्यर्थः त्वत्पादाब्जश
ब्देन मुरव्यं विद्वानंदात्मकं तत्स्वरूपमेव विवक्षितमित्याह त्वन्मायेति त्वन्मायागुणैः सलराजस्तमोभिर्बद्धायेऽहम् अहंकारवि
शिष्टास्तेभ्यो व्यतिरिक्तं तद्दोषास्पृष्टं गुणानायाश्रयं प्रवर्तकं यद्रूपं तद्दर्शनमेव तज्जन्यासिद्धिरित्यर्थः ७६

अ. रा. टी.
२३

अविषयं वाङ्मनोविषयं त्वांस्तोतुं च कथं जानीयां प्रवृत्ता भवेयं तज्ज्ञानं दुर्लभमेव स्तोतुमपि न सामर्थ्यमिति भावः एवं च स्तुतेरशक्यत्वात् केवलं प्रणाममेव करोमीत्याह नमस्यामीति ७७ प्रसन्नः सन् प्रणतानामवस्थापस्य हर्ता ७८ निश्चलां भक्तिं देहीत्यन्वयः प्राकृतेषु त्वद्भक्तिहीनेषु संसारसत्तेष्वितियावत् ८० मेमानसंवक्ष्यमाणगुणविशिष्टरूपं स्मरतु पीतवाससं भांतमिति पुंस्त्वमार्षम् ८१ ८२ बद्ध

कि. कां.
४

कथं त्वां देवजानीयांस्तोतुं वा विषयं विभुम् नमस्यामिरघुश्रेष्ठं बाणासनशरान्वितम् लक्ष्मणेन सह फात्रासु
ग्रीवादिभिरान्वितम् ७७ एवं स्तुतेरघुश्रेष्ठः प्रसन्नः प्रणताय हत उवाच योगिनी भक्तां किं ते मनसि कांक्षितम्
७८ सा प्राह राघवं भक्त्या भक्तिं ते भक्तवत्सल यत्र कुत्रापि जातायां निश्चलां देहि मे प्रभो ७९ त्वद्भक्तेषु सदा संगो
भूयान्मे प्राकृतेषु न जिह्यामे राम रामेति भक्त्या वदतु सर्वदा ८० मानसं श्यामलरूपं सीतालक्ष्मणसंयुतम् धनुर्बा
णधरं पीतवाससं मुकुटोज्ज्वलम् ८१ अंगदैर्घ्यपूरैर्मुक्ताहारैः कोस्तुभकुंडलैः भांतं स्मरतु मे राम वरं नान्यत्तु मे प्रभो
८२ श्रीराम उवाच भवत्वेवं महाभागे गच्छ त्वंबदरीवनम् तत्रैव मां स्मरंतीत्यत्केदं भूतपंचकम् मामेव पर
मात्मानमचिरात्प्रतिपद्यसे ८३ शुक्लारघूत्तमवचोऽमृतसारकल्पंगत्वा तदेव बदरीतकं खंडजुष्टम् तीर्थं त
दारघुपतिं मनसा स्मरंतीत्यत्काकले वरमेवाप्यपरंपदं सा ८४ इति श्रीमदध्यात्म० उमाभट्टे० षष्ठः सर्गः ६

राघवं बदरिकाश्रमं ददं भूतपंचकं भूतपंचकात्मकमिमं देहमित्यर्थः ८३ परमात्मानं मां प्रतिपद्यसे वर्तमानसामीप्ये लब्धं अनेन स्वसायुज्यरूपा
मुक्तिः तपःपूर्वकं तत्र देहत्यागेन दर्शिता तरुखंडं तरुसमूहः ८४ इति श्रीमत्सक० अध्यात्मरामाय० किष्किंथाकांडे षष्ठः सर्गः ६

२३

अथतत्रेति विमुह्यंतः सीतालामाभावादिति शेषः सीतामार्गणेन तत्र प्राप्तकेशेन कर्षिताः कृशत्वं प्राप्ताः १ मासो गतः सग्रीवाज्ञसकालाद-
धिकः कालो गत इत्यर्थः २ राजशासनं मासांतः सीतान्वेषणरूपम् ३ मिषात् रामकार्यकरणरूपात् ४ तदेवाह इदानीमिति ५ नन्वेवमह-

श्रीमहादेव उवाच अथतत्र समासीना वृक्षरवंदेषु वानराः चिंतयंतो विमुह्यंतः सीतामार्गणकर्षिताः १ तत्रोरा-
चांगदः कांश्चिद् वानरान् वानरर्षभः क्षमतां गच्छरेस्माकं मासो नूनं गतो भवत् २ सीतानाधिगतास्माभिर्न हतं रा-
जशासनम् यदि गच्छाम किं किं धांस ग्रीवोऽस्मान् हनिष्यति ३ विशोषतः शत्रुसूतं मां मिषान्निहनिष्यति म-
यितस्य कुतः प्रीतिरहं रामेण रक्षितः ४ इदानीं रामकार्यमेन कृतं तन्मिषं भवेत् तस्य महन्नेन नूनं सग्रीव-
स्य दुरात्मनः ५ मातृकल्याणात् तृप्तायां पापात्मानुभवत्यसौ न गच्छेयमतः पार्श्वे तस्य वानरपुंगवाः ६ त्यस्या-
मिर्जावितं चात्र येन केनापि मृत्युना इत्यथ नयने केचिद् दृष्ट्वा वानरपुंगवाः ७ व्यथिताः साधुनयना युवराजमथाब्रु-
वन् ८ किमर्थं तव शोको ब्रव्यं तेषां रक्षकाः भवामो निवसामोऽत्र गुहायां भयवर्जिताः ९ सर्वसौभाग्यसहि-
तं पुरं देवपुरोपमम् शनैः परस्परं वाक्यं वदतां मारुतात्मजः १०

त्यं त्वद्वधरूपं सग्रीवः कथं कुर्यात्तत्राह मातृकल्याणमिति ज्येष्ठ-
भ्रातृपत्नीत्वात् तस्य कार्यविचारो नेति भावः एषोक्तिर्बालभावेन मृते भर्तारि वैवर्णिकव्यतिरिक्तस्त्रिया अन्योपगमस्यादूषणात् ६ येन के-
नापि उद्ध्वनादिप्रकारेण ७ ८ वयं तेषां रक्षका भवामः तदुपायमाहुः अत्र गुहायां वसाम इति ९ शनैः परस्परमेवं वदतां वाक्यं श्रुत्वा इत्यन्व-
यः १०

अ. रा. टी.
२४

किमर्थं विचार्यते सग्रीवतो वधादिकमिति शेषः अयमितरवानरोक्तो दुर्विचारो गुहावास रूपस्तु सर्वथानयुज्यते ११ तत्र सग्रीवतो भयं वा
रयति राज्ञ इति तारापुत्र इत्यनेन तारायामिति प्रीते स्वयिनतथा व्यवहारसंभावनापीति भावः रामादपि न भयमित्याह रामस्येति १२ सी
तालाभोपि भाव्येवेत्याह अहमिति अतो हेवत्सान्यं विचारं न विचारय १३ वानरीयां गुहावासोक्तिं दूषयति गुहेति निर्मेद्योऽभेद्यः तदेत

कि. कां.
४

श्रुत्वांगदं समालिङ्ग्य प्रोवाच नयकोविदः विचार्यते किमर्थं ते दुर्विचारो नयुज्यते ११ राज्ञोऽत्यंतप्रियस्त्वं हि तारा
पुत्रोऽतिवल्लभः रामस्य लक्ष्मणात्प्रीतिस्त्वयिनित्यं प्रवर्द्धते १२ अतो न राघवाद्भीतिस्तव राज्ञो विशोषतः
अहं तव हितैः सक्तो वत्स नान्यं विचारय १३ गुहावासश्च निर्मेद्य इत्युक्तं वानरैस्तु यत् तदेतद् रामबाणानाम
भेद्यं किं जगत्त्रये १४ येत्वांदुर्बोधयंत्येते वानरा वानरर्षभ पुत्रदारादिकं त्यक्त्वा कथं स्थास्यं तितैस्त्वया १५ अन्य
दुह्यतमं वक्ष्ये रहस्यं शृणु मे सुत १६ सीताम गवती मायाजनसंमोहकारिणी लक्ष्मणो भुवनाधारः साक्षाच्छे
षः फणीश्वरः १७ ब्रह्मणा प्रार्थिताः सर्वे रक्षोगणा विनाशने मायामानुषभावेन जाता लोके करक्षकाः १८ व
यं च पार्षदाः सर्वे विष्णोर्वैकुण्ठवासिनः मनुष्यभावमापन्ते स्वेच्छया परमात्मनि १९

तु अशुक्तमिति शेषः यतो जगत्त्रये रामबाणानामभेद्यं किं न किमपीत्यर्थः तेनात्र वासे महद्दाम भयमिति भावः १४ यदेतैर्वानरैरुक्तं
वयं ते प्राणरक्षका इति तदपि मिथ्येत्याह येत्वामिति १५ १६ १७ रक्षोगणा विनाशने तन्निमित्तं प्रार्थिता इत्यन्वयः माया
मानुषभावेनेति न तेषां वास्तवं मनुष्यत्वं किंतु माययैवेति भावः १८ १९ २० २१ २२ २३

२४

नन्वेवंवानररूपं मस्याकं किमर्थं तत्राह तस्यैवमाययेति २० २१ २२ दक्षिणांबुधेस्तीरेमहेन्द्रारव्यगिरेः पादं प्रत्यंतपर्वतमाययुरित्यन्व
यः २३ भयवर्द्धनं दर्शनमात्रेण भयवृद्धिकरं किंकुर्मइतिवादिनः वादनशीलाः संतः उदधेस्तीरेनिषेदुरथमंत्रयामासुरित्यन्वयः २४ २५

वयं वानररूपेण जातास्तस्यैवमायया वयंतु तपसा पूर्वमाराध्य जगतां पतिम् २० तेनैवानुगृहीताः स्मः पार्षदस्त
मुपागताः इदानीमपि तस्यैव सेवां कृत्वैवमायया २१ पुनर्वैकुण्ठमासाद्य स्रग्वस्थास्यामहे वयम् इत्यंगदमथा
श्वास्यगताविंध्यं महाचलम् २२ विचिन्वन्तो यशानकैर्जानिकीं दक्षिणांबुधेः तीरेमहेन्द्रारव्यगिरेः पवित्रपादमा
ययुः २३ हृत्वासमुद्रदुः पारमगाधं भयवर्द्धनम् वानराभयसंत्रस्ताः किंकुर्मइतिवादिनः २४ निषेदुरुदधेस्ती
रे सर्वे चिंतासमन्विताः मंत्रयामासुरन्योन्यमंगदायामहाबलाः २५ अमतामेव नो मासोगतोः त्रैवगुहोत्तरै
र्न दृष्टोरावणो वाद्यसीतावाजनकात्मजा २६ सग्रीवस्तीक्ष्णदुंडोस्मान्निहंत्येवनसंशयः सुग्रीववधतोः स्माकं
श्रेयः प्रायोपवेशनम् २७ इति निश्चित्य तत्रैव दर्शनास्तीर्य सर्वतः उपाविवेशस्ते सर्वे मरणं कृतनिश्चयाः २८ ए
तस्मिन्नंतरे तत्रमहेन्द्राद्रिगुहातरात् निर्गत्य शनकैरागाद्रुधः पर्वतसन्निभः २९ हृत्वा प्रायोपवेशो न स्थितान् वान
रपुंगवान् उवाच शनकैर्गृध्रः प्राप्सो भक्षोः धमे बहुः ३० एकैकं शक्रमात्सर्वान् भक्षयामि दिनेदिने श्रुत्वा तद्रुधवच
नं वानराभीतमानमाः ३१

गुहांतरे गुहामध्ये वा शब्दावप्यर्थो २६ सग्रीववधतः सग्रीवात्माप्यमानवधतः प्रायोपवेशनं तत्सात्युपा
याभावेऽनशनेन मरणसंकल्पः २७ उपाविवेशुरित्यत्र गुणार्थः २८ २९ बहुः विपुलो बहुसंख्यश्च ३० ३१ ५ ५

अ. रा. टी.
२५

किञ्चित्किञ्चिदपीत्यर्थः हरीश्वरादित्यंगदहनूमदादीन्संबोध्येतरवानरवाक्यम् ३२ सुग्रीवहितंजानकीसमाचारोत्तरारामसंतोषरूपम्
आत्मनोहितं तथा सुग्रीवसंतोषरूपं अनेन गृध्रेण वृथा वधं नाशं प्राप्ताः प्रापिताः यमसादनं यमगृहं गच्छामः वर्तमानसामीप्ये लट्

कि. कां.
४

मक्षयिष्यति नः सर्वानसौ गृध्रो न संशयः रामकार्ये च नास्माभिः कृतं किञ्चिद्दरीश्वराः ३२ सुग्रीवस्यापि च हितं
न कृतं स्वात्मनामपि वृथानेन वधं प्राप्ता गच्छामो यमसादनम् ३३ अहोजटायुधमिदं त्वारामस्यार्थं मृतः सुधीः
मोक्षं प्रापदुरावापं योगिनामप्यरिदमः ३४ संपातिस्तु तदा वाक्यं श्रुत्वा वानरभाषितम् केवायूयं मम भ्रातुः कर्णपीयू
षसन्निभम् ३५ जटायुरिति नामाद्या व्याहरंतः परस्परम् उच्यतां वोभयं मा भून्मत्तः पूवगसन्तमाः ३६ तं मुवाचांग
दः श्रीमानुत्थितो गृध्रसन्निधौ रामो दाशरथिः श्रीमानूलक्ष्मणेन समन्वितैः ३७ सीतया भार्यया सां हि विचचार
महावने तस्य सीता हृता सा धीरावणेन दुरात्मना ३८ मृगयां निर्गतं ते रामे लक्ष्मणे च हृता बलात् रामरामेति क्रोशंती
श्रुत्वा गृध्रः प्रतापवान् ३९ जटायुर्नामपक्षी द्वौ युद्धं कृत्वा सुदारुणम् रावणेन हतो वीरो राघवायै महाबलः ४० रा
मेण दग्धो रामस्य सायुज्यमगमत्क्षणात् रामः सुग्रीवमासाद्य सर्व्यं कृत्वा ग्निसाक्षिकम् ४१ सुग्रीवचोदितो हृत्वा वा
लिनं सुदुरासदम् राज्यं ददौ वानराणां सुग्रीवाय महाबलः ४२

३३ योगिनामपि दुरावापमित्यन्वयः दुराड् अवपूर्वादा मोतेः ख

लुषट्वा बीशोषे वा ३४ कर्णपीयूषसन्निभं कर्णयोरमृततुल्यमित्यर्थः जटायुरिति नामेत्यनेनान्वयः ३५ यूयं केतदुच्यतामित्यर्थः ३६ ३७
३८ लक्ष्मणे च निर्गत इत्यनुकर्षः रामरामेति क्रोशंती हृतेत्यन्वयः श्रुत्वा तत्क्रोशनं श्रुत्वेत्यर्थः ३९ ४० ४१ ४२ ५

२५

परिमार्गणे तन्निमित्तं विषयसमीपं वानर वृन्दान् तद्यत्कानस्मान् हनूमदाद्यपेक्षया बहुवचनम् ४३ गच्छरंगुहां भ्रमंत इत्यस्य स्थि-
ता इति शेषः ४४ गतो मास इत्यस्यैवं भ्रमतामित्यादि ४५ ४६ ४७ नयध्वं मां जलांतिकमित्युक्त्या मृगपक्ष्यादीनामपि यथाज्ञानं धर्मा

सूत्रावः प्रेषयामास सीतायाः परिमार्गणे अस्मान् वानर वृन्दान् वै महासत्त्वान् महाबलः ४३ मासादूर्वाङ्घ्रि वर्तध्वं
नो चेत्प्राणान्हरामिवः इत्याज्ञा सा भ्रमंतोस्मिन्वने गच्छरमध्यगाः ४४ गतो मासो न जानीमः सीता वारीवणच
वा मर्तुं प्रायोपविष्टाः स्मस्तीरे लवणवारिधेः ४५ यदि जानासि हे पक्षिन् सीतां कथय नः शुभाम् अंगदस्य वचः श्रु-
त्वा संपातिर्हृष्टमानसः ४६ उवाच मस्त्रियो भ्राता जटायुः पूर्वगेश्वराः बहु वर्षे सह स्वांते भ्रातृवातां श्रुता मया
४७ वाक्सहाय करिष्ये हं भवतां पूर्वगेश्वराः भ्रातुः सलिलदानाय नयध्वं मां जलांतिकम् ४८ पश्चात्सर्वं शोभं
वक्ष्ये भवतां कार्यं सिद्ध्यै तथेति निन्युस्ते तीरं समुद्रस्य विहंगमम् सोपितत्सलिले स्नात्वा भ्रातुर्दत्वा जलांजलि-
म् ४९ पुनः स्वस्थानमासाद्य स्थितो नीतो हरीश्वरैः संपातिः कथयामास वानरान् परिहर्षयन् ५० लंकानामनग-
र्यास्ते त्रिकूटगिरि मूर्धनि तत्राशोकवने सीताराक्षसीभिः सुरक्षिता ५१ समुद्रमध्ये सालं काशतयोजनदूर-
तः दृश्यते मे न संदेहः सीता च परिदृश्यते ५२

धिकारोः स्तीति सूचयति ४८ तत्सलिले समुद्रस्य जले हरीश्वरैर्नी-
तः स्वस्थानं प्रापित इत्यर्थः ५० सुरक्षिता स्तीति शेषः ५१ समुद्रस्य मध्ये इत्यनेन चतुर्दिक्षु समुद्रपरिवर्तमेव तद्दीपमिति सूचि-
तम् लंकामेव दृश्यते सीता च दृश्यते ५२

अ.रा.दी.
२६

तत्रहेतुमाह गृध्रत्वादिति नात्रसंशयितुंक्षमम् अत्रसंशयो नकार्य इत्यर्थः ५३ ५४ पक्षविवर्जित इत्यनेन बलातिशयेपि गमनशक्तिर्ही
नत्वं सूचितम् ५५ ५६ इति श्रीमत्सक० अध्या० किष्किंधाकांडे सप्तमः सर्गः ७ १ पक्षहीनत्वमस्य कुत इति वानराणां जिज्ञासां ज्ञात्वा त

कि.कां.
४

गृध्रत्वाद्गृध्रदृष्टिर्मेनात्रसंशयितुंक्षमम् शतयोजनविस्तीर्णं समुद्रं यस्तुलंघयेत् ५३ स एव जानकीं हृत्वा पुनरायास्य
ति ध्रुवम् अहमेव दुरात्मानं रावणं हंतुमुत्साहे ५४ भ्रातृहंतारमेकाकी किंतु पक्षविवर्जितः यतश्च मति यत्नेन लंघितुं
सरितां पतिम् ततो हंतारधुश्रेष्ठो रावणं राक्षसाधिपम् ५५ उल्लंघ्य सिंधुं शतयोजनाय तं लंकां प्रविश्याथ विदेह
कन्यकाम् हृत्वा समाभाष्य च वारिधिं पुनस्तर्तुं समर्थः कर्तुमा विचार्यताम् ५६ इति श्रीमद्दध्यात्मरामायणे उष्णमहोदय
किष्किंधाकांडे सप्तमः सर्गः ७ श्रीमहादेव उवाच अथ ते कौतुकाविष्टाः संपातिं सर्व वानराः पश्यन्तु भगवन् ब्रूहि स्व
मुदंतं त्वमादितः १ संपातिः कथयामास स्ववृत्तांतं पुरा कृतम् अहं पुरा जटायुश्च भ्रातरो रूढयौवनौ २ बलेन दर्पिता वा
वांबल जिज्ञासया रवणौ सूर्यमंडलपर्यंतं गंतुमुत्पतितौ मदात् ३ बहुयोजनसाहस्रंगतौ तत्र प्रतापितः जटायुस्तं परि
त्रातुं पक्षैराच्छाद्य मोहतः ४ स्थितो हं रश्मिभिर्दग्धपक्षोऽस्मिन् विन्ध्यमूर्ध्नि पतितो दूरपतनान्मूर्च्छितो हं कपीश्वराः ५

दुत्तरमाह संपातिरिति पुरा कृतं स्व
वृत्तांतं स्वशब्द आत्मात्मीयो भयवानी स्वस्य स्वभ्रातृवृत्तांतम् तमेवाह अहमित्यादिरूढयौवनौ यौवनमध्यं प्राप्तौ २ अत एव बलदर्पितौ ३ ज
टायुः प्रतापितः कनिष्ठत्वात्तन्मोहतः तं परित्रातुं पक्षैराच्छाद्य स्थितो हं सूर्यरश्मिभिर्दग्धपक्षोऽपतितो दूरपतनान्मूर्च्छित आसमिति शेषः ४ ५

२६

दिनत्रयात्तदुत्तरं पुनः प्राणसहितोदग्धपक्षको यतोऽतोऽन्तर्मानसो देशादीन्जाने ६ ७ अद्यते इदं रूपं किं केन वा पूर्वं दृष्टं तदुत्तमं रूपं विरूपं
 दृष्टम् - पूर्वबलवानसीति वर्तमानसामीप्ये लट् ९ दाववन्दिना तत्तुल्यचिंतयेत्यर्थः १० चिंतामभिनयति कथमिति ११ तत्र देहस्य तन्मूलस्य
 च तत्त्वज्ञानं विना छेत्तुमशक्यतया भोगे कनाशयंदुःखमिति वक्तुमुपक्रमते देहेति १२ ननु कोसावहं पदार्थो हि दुर्दिदेहो तच्चाह अहंकार इ

दिनत्रयात्पुनः प्राणसहितोदग्धपक्षकः देशं वा गिरिकूटान् ज्ञानेऽन्तर्मानसः ६ शनैरुन्मील्य नयते ह स्वात्
 त्राश्रमं शमम् शनैः शनैराश्रमस्य समीपं गतवानहम् ७ चंद्रमानाममुनिराट् हस्वामाविस्मृतो वदन् संपाते कि
 मिदं ते धाविरूपं केन वा कृतम् - जानामित्वा महं पूर्वमेत्यंतबलवानसि दग्धौ किं मयं ते पक्षौ कथ्यतां यदि मन्यसे ९
 ततः स्वचैष्टितं सर्वं कथयित्वा तदुःखितः अश्रुवमुनिशार्दूलं दत्त्वा हं दाववन्दिना १० कथं धारयितुं शक्तो विपक्षौ-
 जीवितं प्रभो इत्युक्तो यमुनिर्वीक्ष्य मांदयाद् विलोचनः ११ शृणु वत्स वचो मे धृक्त्वा कुरु यथोचितम् देहमूलमि
 दं दुःखं देहः कर्मसमुद्भवः १२ कर्म प्रवर्तते देहेऽहं बुद्ध्या पुरुषस्य हि अहंकारस्त्वनादिः स्यादविद्यासंभवो ज
 डः १३ चिच्छायया सदा युक्तस्तसायः पिंडवत्सदा तेन देहस्य तादात्म्याद्देहश्चेतनवान् भवेत् १४

ति अविद्यायाजडत्वात्तत्संभवो सावपि जड इति भावः अविद्यासंभवत्वेऽपि संभवकालापरिच्छेदादनादिरित्युक्तः १३ तसायः पिंडो यथा
 बन्दिना युक्तस्ततः पृथक् कर्तुमशक्यश्च तथाऽयमहंकारश्चित्त इत्यर्थः तेन चित्तादात्म्यापन्नाहंकारेण चेतनवान् चैतन्यवानिव १४

अ.रा.टी.
२७

एवमात्मनश्चेतनस्य अहं कृतेर्बलात् तत्संबन्धबलात् अहं देह इति बुद्धिः तत्कृत एष संसारः स्रग्वादिसाधकः कर्मद्वारेति बोध्यम् १५ एवं
निर्विकारस्यात्मनोऽहंकारादिभिर्मिथ्यातादात्म्यात् यदा ततोऽतिरिक्तोऽपि कर्मकर्ता हि मिति संकल्प्य पूर्वकं प्रायो देहोऽहमिति बुद्धिरेव
सर्वस्य कस्यचित्प्रागभवपुण्यवशात्तद्बुद्धिर्विलयेऽपि कर्मकर्तेति बुद्धिरस्येवेति भावः १६ कर्माणि करोति अहं करोमीति संकल्पादेवा
वशास्तत्फलैः स्रग्वादिभिर्बध्यते अनेन यो नाहं कर्तेति भावयति तस्य नैव बन्ध इति सूचितम् तद्बन्धप्रकारमाह ऊर्ध्वेति पुण्येनो

देहोऽहमिति बुद्धिः स्यादात्मनोऽहं कृतेर्बलात् तन्मूल एष संसारः स्रग्वादिसाधकः १५ आत्मनो निर्विकार-
स्य मिथ्यातादात्म्यतः सदा देहोऽहं कर्मकर्ता हि मिति संकल्प्य सर्वदा १६ जीवः करोति कर्माणि तत्फलैर्बध्यते वशः
ऊर्ध्वऽधो भ्रमते नित्यं पापपुण्यात्मकः स्वयम् १७ कृतं मया अधिकं पुण्यं यज्ञदानादिनिश्चितम् स्वर्गं गत्वा स्रग्भोग्ये
इति संकल्पवान् भवेत् १८ तथैवाध्यासतस्तत्र चिरं मुक्ता स्रग्भोग्यं महत् क्षीणपुण्यः पतत्यर्वागनिच्छुन्कर्म-
चोदितः १९ पतित्वा मण्डले चेंदोस्ततो नीहारसंयुतः भूमौ पतित्वा ब्रीह्यादौ तत्र स्थित्वा चिरं पुनः २०

ध्वं पापेनाधो भ्रमते इत्यर्थः १७ तदेव विवृणोति कृतमिति इति संकल्पवान् भवेत् स्वर्गतः स्रग्भोगी चेति शेषः १८ तथैवाध्यासतः अहं ब-
हुपुण्यकर्तेत्यध्यासेन तत्र स्वर्गे अनिच्छन् अपि पततीति अवश इत्युक्तस्य विवरणम् १९ ततः पातपूर्वकं येन प्रकारेण गर्भे वासस्तदुपपादयति
पतित्वेति इंदोर्मण्डले पतित्वा ततो नीहारैस्तत्किरणद्वारा भूसंबन्धैरेव संबद्धो भूत्वा भूमौ पतति ततो ब्रीह्यादौ अनुशयित्वेन स्थित्वा चतुर्विधं भोज्यं
भक्ष्यभोज्यं लेह्यचोष्यरूपं तदन्यतमदूत्वा पुरुषेर्भुज्यते ततो भोजनानंतरं रेतो भूत्वा स्थित इति शेषः ततस्तेन पुंसास्त्रीयो नोऽनुकाले सिंचितः
सिक्तः आर्षत्वात्साधुः २०

वि.कां.
४

२७

२१ सिक्तः सजीव एकेन दिनेन जरायुपरिवेष्टितम् योनिरक्तेन संयुक्तं कललं कललारव्यपरिणामवद्भूता रूढत्वं दाढ्यमाप्नुयात् जरायु
गर्भवेष्टनम् २२ बुद्बुदाकारताम् तदाकारपरिणामविशेषम् एवमग्रेऽपि २३ रुधिरैण परिपुता भवतीति शेषः तस्या एव पेशीरूपपरिणा
मस्यैव पंचविंशतिरात्रिषु गता स्थिति शेषः समासाभावो नित्यत्वात् २४ अंकुरानेवाह ग्रीवेत्यादि पंचधांगानि पंचधांगांकुराः मासतः मासे

भूत्वा चतुर्विधं भोज्यं पुरुषे भुज्यते ततः रेतो भूत्वा पुनस्तेन क्रतोरुत्थी योनिमिंचितः २१ योनिरक्तेन संयुक्तं जरायु
परिवेष्टितम् दिनेनैकेन कललं भूत्वा रूढत्वमाप्नुयात् २२ तत्पुनः पंचरात्रेण बुद्बुदाकारतामियात् सप्तरात्रेण त
दपि मांसपेशित्वमाप्नुयात् २३ पक्षमात्रेण सापेशीरुधिरैण परिपुता तस्या एवांकुरोत्पत्तिः पंचविंशतिरात्रिषु
२४ ग्रीवाशिरश्चस्कंधश्चपृष्ठवंशस्तथोदरम् पंचधांगानि चैकैकं जायंते मासतः क्रमात् २५ पाणिपादौ तथा पा
श्वः कटिर्जात्रु तथैव च मासद्वयात् प्रजायंते क्रमेणैव न चान्यथा २६ त्रिभिर्मासैः प्रजायंते अंगानां संधयः
क्रमात् सर्वांगुल्यः प्रजायंते क्रमान्मासचतुष्टये २७ नासाकर्णौ च नैत्रे च जायंते पंचमासतः दंतपंक्तिर्न
खागुल्यं पंचमे जायते तथा २८ अर्वाक्षणमासतश्छिद्रं कर्णयोर्मवति स्फुटम् पायुर्मेढ्रमुपस्थं च नाभिश्चा
पि भवेन्नृणाम् २९ सप्तमे मासि रोमाणि शिरः केशास्तथैव च विभक्ता वयवत्वं च सर्वं संपद्यते ऽष्टमे ३०

नैत्यर्थः क्रमात् प्रथमं ग्रीवेत्यादिक्रमेण २५ पाणीत्याद्येवमेव २६ २७ पंचमासतः पंचमे मासि दंताद्यपि पंचमे एव मासि २८ २९ विभ
क्ता वयवत्वं पृथक् ज्ञानविषया वयवत्वं एतद्दृश्यमाणं च गर्भोपनिषदि वैद्यकसंहितासु शारीरके च स्फुटं विस्तरमयान्नेह लिख्यते ३०

अ. रा. टी.

२८

एवं एवरीत्या वर्द्धत इत्यन्वयः चैतन्यं प्राप्नोति तदभिव्यक्तिं प्राप्नोतीत्यर्थः ३१ नाभीति नाभिसूत्रं नालारव्यं मातूरसनाज्यासंबद्धं तदीया
त्यरंध्रेण गर्भजवरं यास मातृभुक्तान्नसारतोगर्भगः पिंडो वर्द्धते अत्यरंध्रेण सात्पाहारत्वेऽपि स्वकर्मतीनम्रियत नम्रियते इत्यर्थः ३२
सर्वाणि जन्मानि तत्कृतानि कर्माणि च स्मृत्वा जवरानलयोगात् अतिसंतप्तः वचनमाह ३३ नानेति पुत्रादिसंबंधमनुभूतवानिति संबन्धः

जवरे वर्द्धते गर्भः स्त्रिया एवं विहंगम पंचमेमासि चैतन्यं जीवः प्राप्नोति सर्वशः ३१ नाभिसूत्रात्प्यरंध्रेण मातृभुक्ता
न्नसारतः वर्द्धते गर्भगः पिंडो नम्रियेत स्वकर्मतः ३२ स्मृत्वा सर्वाणि जन्मानि पूर्वकर्माणि सर्वशः जवरानलतप्तोऽ
यमिदं वचनमब्रवीत् ३३ नाना योनि सहस्रेषु जायमानोऽनुभूतवान् पुत्रदारादिसंबन्धं कोटिशः पशुबाधवान् ३४
कुटुंबभरणासत्तया न्यायान्याये धर्माजर्जनम् कृतं नाकरवं विष्णुचिंतां स्वमेपि दुर्भगः ३५ इदानीं तत्फलं भुंजे गर्भदुः
खं महत्तरम् अशाश्वतेशाश्वतवद्देहे तृष्णासमन्वितः ३६ अकार्षीण्येव कृतवान्न कृतं हितमात्मनः इत्येवं बहुधा
दुःखमनुभूय स्वकर्मतः ३७ कदा निष्क्रमणं मे स्याद्दुर्भान् निरयसन्निभात् इतर्द्ध्वं नित्यमहं विष्णुमेवानुपूजये ३८

३४ तथा कुटुंबभरणासत्तया तन्मात्रासत्तया ननु धर्मासत्तया न्यायान्याये धर्म्या धर्म्यैरुपाये धर्माजर्जनं कृतं मयेति शेषः तथा विष्णुचिंतां स्व
मेपि नाकरवं महं न कृतवानित्यर्थः ३५ तत्फलं भूतं गर्भदुःखं भुंजे इत्यन्वयः अशाश्वते तप्तायः पतितजलबिंदुवन्नश्वरे देहे शाश्वतवस्तु
नो वममेदं स्यादिति च्छाद्युक्तः ३६ न कृतमित्यस्य मयेति शेषः अनुभूयेत्यस्य इदानीं गर्भदुःखं भुंजे इत्यनेनान्वयः ३७ ३८

कि. कां.

४

२८

यो नियंत्रणीडितः जन्मकाले अतएवातिदुःखेन जायमानः बहिः पततीति शेषः नरकात्पातकीत्येकोदृष्टान्तः ३९ तथा पुतिव्रणान्निपतितः
गंधिव्रणान्निपतितोऽपरः कृमिरिव एषः पततीति शेषः ततो बाल्यादिदुःखानि भनक्ति एवं सर्वजंतवो विभुजंते न कश्चिदेवेत्यर्थः ४०
यानि सर्वाणि विदितानि तानि मया वर्णितानि यानि तु यौवनादिषु दुःखानि सर्वतः सर्वैः प्राप्याणि सर्वत्र सर्वेषु जंतुषु विदितानि स
र्वज्ञानि त्वया चानुभूतानि सर्वविदितत्वादेव मया न वर्णितानि ४१ एवमिति इत्यस्मादित्याकारादभ्यासाज्जातादभिनिवेशतः अहं

इत्यादि चिंतयन् जीवो यो नियंत्रणीडितः जायमानोऽतिदुःखेन नरकात्पातकीयथा ३९ पुतिव्रणान्निपतितः कृ
मिरेष इवापरः ततो बाल्यादिदुःखानि सर्वे एवं विभुजंते ४० त्वया चैवानुभूतानि सर्वत्र विदितानि च न वर्णितानि
निमेगृध्यौवनादिषु सर्वतः ४१ एवं देहो हमित्यस्मादभ्यासान्निरयादिकम् गर्भवासादिदुःखानि भवंत्यभि
निवेशतः ४२ तस्माद्देहद्वयादन्यमात्मानं प्रकृतेः परम् ज्ञात्वा देहादिममतां त्यक्त्वा त्मज्ञानवान् भवेत् ४३
जाग्रदादिविनिर्मुक्तं सत्यज्ञानादिलक्षणम् शुद्धं बुद्धं सदा शांतमात्मानं मवधारयेत् ४४

कर्तेत्याद्याकारात् निरयस्वर्गादिकं गर्भवासादिदुःखानि च भवंतीत्यन्वयः ४२ देहद्वयात् स्थूलसूक्ष्मरूपात् प्रागुक्तादन्यं तर्हि प्रकृतिरेव साने
त्याह प्रकृतेः परं ज्ञात्वा देहादिषु ममतां अहंममेति बुद्धिर्विषयतां त्यक्त्वा आत्मज्ञानवान् आत्मैवेदं सर्वमिति ज्ञानवान् भवेत् ४३ ध्येयात्म
स्वरूपमाह जाग्रदादीति जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यारव्यावस्थात्रयरहितम् शुद्धं मायादोषालिसंबुद्धं बोधस्वरूपम् ४४

अ.रा.टी.
२९

अज्ञमविद्यातज्जन्ये मोहे देहादिष्वहंममतारब्धे नष्टेनाशं प्राप्ते देहस्थितौ नाशो वा ४५ योगिन आत्मज्ञस्याज्ञानजे सखदुःखे न भवतः या
वत्पारब्धस्यो भवति तावद्देहेन सहितः सखंतिष्ठ यथा कंचुकवान् सपेयावत्तस्यागकालं न दत्तेः नंतरं त्यजति तद्वत् ४६ ४७ ४८

कि.कां.
४

चिदात्मनि परिज्ञाते नष्टे मोहेऽज्ञसंभवे देहः पततु पारब्धकर्मवेगेन तिष्ठतु ४५ योगिनो न हि दुःखं वा सखं वा
ज्ञानसंभवम् तस्माद्देहेन सहितो यावत्पारब्धसंक्षयः ४६ तावन्तिष्ठ सखेन त्वं धृतकंचुकसपेवत् अन्यद्वक्ष्या
मि ते पक्षि नृशृणु मे परमंहितम् ४७ त्रेतायुगे दाशरथिभूत्वा नारायणोऽव्ययः रावणस्य वधार्थं दंडकानाग
मिष्यति ४८ सीताया भार्यया सा दंडक्ष्मणेन समन्वितः तत्राश्रमे जनकजां भ्रातृभ्यां रहिते वने ४९ रावणश्चो
रवन्तीत्वा लंकायां स्थापयिष्यति तस्याः सुग्रीवनिर्देशाद्दानराः परिमार्गणे ५० आगमिष्यंति जलधेस्तीरं त
त्र समागमः त्वया तैः कारणवशाद्दविष्यति न संशयः ५१ तदा सीता स्थितिं तेषुः कथय स्वयथार्थतः
तदैव तव पक्षौ द्वावुत्पत्येते पुनर्नवौ ५२ संपातिरुवाच बोधयामास मां चंद्रनामामुनिकुलेश्वरः
पश्यंतु पक्षौ मे जातौ नूतनावति कोमलौ ५३ स्वस्ति वोस्तु गमिष्यामि सीतां द्रक्ष्यथ निश्चयम् यत्नं कुरु
ध्वंदुलैर्घ्यसमुद्रस्य विलंघने ५४

४९ परिमार्गणे तन्निमित्तम् ५० तीरमागमिष्यंति तैः सह कारणवशात्फलमिह का
रणं पक्षौ त्यजति रूपफलाय तैः समागमो भविष्यति ५१ तदेवाह तदैवेति तव पक्षौ द्वौ निश्चयमुत्पत्येते इत्यर्थः ५२ ५३ निश्चयं द्र
क्ष्यथ तन्मुन्युक्तपक्षभवनिश्चयेन तदुक्तं रावणवधोप्यवश्यं भावी सच न सीतादर्शनं विनैति तदप्यवश्यं भविष्यतीति निश्चयः ५४

२९

यस्मात्समस्परणमात्रात्कः कश्चिदुर्जनोऽपि इयानिति परिच्छेदराहितं संसारसमुद्रं तीर्त्वा विष्णोः पदं गच्छति एवं दृश्यमानप्रकारेण भिज
गतां स्थितिकारिणः सर्वजगदुत्पत्तिस्थितिलयकर्तुः स्थितिपदेनेतरदृष्ट्युपलक्ष्यते रामस्य भक्ताः प्रियाश्च यूयं शतयोजनपरिधि
नस्य समुद्रमात्रस्य तरणे किंकृतो न शक्ताः कथंचन शक्ता इति व्यतिरेकालंकारः ५५ इति श्रीमत्सकल ० अध्यात्मरामायणे सेतो
किष्किंधाकांडे अष्टमः सर्गः ८ गते इति पक्षलाभादिति भावः हर्षेणोति महदरिष्टं गतमिति तस्य सदृशनिप्रसयेन सीतादर्शनमव

यस्मात्समस्परणमात्रतोऽपरिमितं संसारवारां निधिं तीर्त्वा गच्छति दुर्जनोऽपि परमं विष्णोः पदं शाश्वतम् तस्यैवास्थि
तिकारिणोऽस्मि जगतां रामस्य भक्ताः प्रिया यूयं किन्नसमुद्रमात्रतरणे शक्ताः कथंचनराः ५५ इति श्रीमदध्या
त्मरामायणे किष्किंधाकांडे अष्टमः सर्गः ८ श्रीमहादेव उवाच गते विहाय सा गृध्राजे वानरपुंगवाः हर्षे
ण महता विष्टाः सीतादर्शनलालसाः १ ऊचुः समुद्रं पश्यतो न क्रचक्रभयं करम् तरंगादिभिरुन्नद्धमाका
शमिव दुर्यहम् २ परस्परमवोचन् वै कथमेनं तरामहे उवाच चांगदस्तत्र शृणु ध्वं वानरोत्तमाः ३ भवन्तीत्यंतव
लिनः शूराश्च कृतविक्रमाः कोवात्रवारिधिं तीर्त्वा राजकार्यं करिष्यति ४ एतेषां वानराणां सः प्राणदाता न संशयः
अतो निष्ठुतु मेशीघ्रपुरतो यो महाबलः ५ वानराणां च सर्वेषां रामसुग्रीवयोरपि स एव पालको भूयान्नात्र कार्यो विचारणा ६

शयं भावोति हर्षेण च १ नक्रचक्रं नक्रसमूहः तरंगादिभिः तरंगाः अल्पाः आदिना महत्यो लहर्षः दुर्यहं दुस्पर्शस्य आकाशस्य स्पर्शत्वं अस्य तु
ग्राहादियुक्तत्वात् २ कथमेनं तरामहे इति परस्परमवोचन् इत्यन्वयः ३ कृतविक्रमाः पूर्वं बहुशः कृतपराक्रमाः कोराजकार्यं करिष्यति तद्वद-
लितिशेषः ४ यस्तद्वदिष्यति अहं कर्तेति स एषां प्राणदाता अतः यो महाबलः स शीघ्रमुत्तिष्ठतु अतो निष्ठुतित्यर्थः संधिः ५ भूयादवेदित्यर्थे आ
र्षम् ६

अ. रा. टी.

३०

७ सर्वेषुष्माभिर्वैनिश्चयेन प्रत्येकं स्वस्वबलं उच्यतां ततः कार्यसाधकं निश्चेष्टव्यमइत्यर्थः ८ दशोत्तरगुणं दशसंख्योत्तरो गुणो यस्य तत्
एकोदशपरो विंशतिः परस्त्रिंशदित्येवंक्रमेण ९ जांबवांस्तु नवतिर्येजिनानीत्याहेत्यर्थः पुरात्रिविक्रमे देवेः वतीर्णे सति तदीयं भूमानं भूपरिच्छेद
लक्षणं कार्यस्य तादृशं भूपरिच्छेदकं पादम् १० एकविंशतिवारं प्रदक्षिणविधानेनाहमगांतत्परित्तइति शेषः ११ १२ त्वं नोनियामकोऽस्माक-

कि. कां.

४

इत्युक्ते युवराजेन तूष्णीं चानरसेनिकाः आसन्नोचुः किंचिदपि परस्परविलोकिनः ७ अंगद उवाच उच्यतां वै
बलं सर्वैः प्रत्येकं कार्यसिद्धये केन वा साध्यते कार्यं जानीमस्तदनंतरम् ८ अंगदस्य वचः श्रुत्वा प्रोचुर्वीरा बलं पु
थक् योजनानां दशारभ्य दशोत्तरगुणं जगुः ९ शतादवाक जांबवांस्तु प्राहमध्ये वनो कसाम् पुरात्रिविक्रमे दे
वेषां भूमानलक्षणम् १० त्रिः सप्तह्रस्वो हमगां प्रदक्षिणविधानतः इदानीं वाहकं प्रस्तौ न शक्नोमि विलंघि
तुम् ११ अंगदोऽप्याह मे गांतुं शक्यं पारं महोदधेः पुनर्लघनं सामर्थ्यं न जानाम्यस्तिवानवा १२ तमाह जांबवान्
वीरस्त्वं राजानो नियामकः न युक्तं त्वानियुक्तं मे त्वं समर्थोऽसि यद्यपि १३ अंगद उवाच एवं चेत्पूर्ववत्स
र्वं स्वप्स्यामो दर्भविष्टरे केनापि न कृतं कार्यं जीवितुं न च शक्यते १४ तमाह जांबवान् वीरो दर्शयिष्यामि ते सत
येनास्माकं कार्यसिद्धिर्भविष्यत्यचिरेण च १५ इत्युक्ता जांबवान् प्राह ह नू मंतमवस्थितम् ह नू मन् किं रहस्तू
ष्णीं स्थीयते कार्यगौरवे १६ प्राप्ते ज्ञेनेव सामर्थ्यं दर्शयामहाबल त्वं साक्षादायुतनयो वायुतुल्यपराक्रमः १७

माज्ञाकर्तारजात्वं यद्यपि समर्थोऽसि तथापि त्वमाज्ञां मुं मे न युक्तम् १३ कार्यं केनापि न कृतं जीवितुं न च शक्यते राजभयादतो मरणानि
श्चयेन स्वप्स्यामइत्यर्थः १४ कार्यसिद्धिर्भविष्यति अचिरेण च भविष्यति तं दर्शयिष्यामि १५ कार्यगौरवे गुरुतरकार्ये प्राप्तेऽज्ञेनेव
भवता तूष्णीं स्थीयतइत्यन्वयः १६ अतः सामर्थ्यं दर्शय ननु सामर्थ्याभावे किं दर्शनीयमिति चेन्नेत्याह त्वमिति १७ ७

३०

जनितोऽसि उत्पादितोऽसि विभावसुं सूर्यम् १८ जिघृक्षामीति ग्रहीष्यामीत्यर्थे आर्षम् योजनानां पञ्चशतमुत्सृतं ततोऽभिविपति
तः नोऽस्मान्नाहिरक्ष २० सिंहस्य नादं तस्यैव नादमित्यर्थः २१ २२ आनेष्य इति छेदः रावणं गले बध्वा एकहस्ते गृहीत्वा वामपाणिना स

रामकार्यार्थमेव लज्जितोऽसि महात्मना जातमात्रेण ते पूर्वदृष्टोद्यंतं विभावसुम् १८ पक्कं फलं जिघृक्षामी -
त्युत्सृतं बालचेष्टया योजनानां पञ्चशतं पतितोऽसि ततोऽभिवि १९ अतस्त्वहं लज्जितोऽसि को वा शक्नोति वर्णितुम् ७
तिष्ठ कुरु रामस्य कार्ये नः पाहि सुव्रत २० श्रुत्वा जांबवतो वाक्यं हनूमान् तिष्ठति हर्षितः चकार नादं सिंहस्य ब्रह्मांडं
स्फोटयन्निव २१ बभूव पर्वताकारं स्थि विक्रम इवापरः लघयित्वा जलनिधिं कृत्वा लंकां च भस्मसात् २२ रावणं
सकुलं हत्वा नेष्ये जनकं नंदिनीम् यद्वा बध्वा गले रज्ज्वा रावणं वामपाणिना २३ लंकां स पर्वताधृतं रामस्या
गोक्षिपाम्यहम् यद्वा हस्ते बध्वा स्यामि जानकीं शशभलक्षणां २४ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं जांबवानिदमब्रवीत्
हस्ते वागच्छ भद्रं ते जीवंती जानकीं शुभाम् २५ पश्चाद्दामेण सहितो दर्शयिष्ये सि पौरुषम् कल्याणं भवता
द्भद्रं गच्छ तस्ते विहाय सा २६ गच्छंते रामकार्यार्थं वायुस्त्वामनुगच्छतु इत्याशीर्भिः समामं च्य विसृष्टः पू
वगाधिपैः २७ महेंद्राद्रिशिरो गत्वा बभूव अदुतदर्शः २८ महानगेंद्रपतिमो महात्मा सः वर्णवर्णोऽरुणचरु
वक्त्रः महाफणी द्वाभस्स दीर्घबाहुर्वातात्मजोऽदृश्यत सर्वभूतैः २९ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे कि-
ष्किं धाकांडे उमामहेश्वरसंवादे नवमः सर्गः ९ पर्वतां लंकां धृतं रामायै क्षिपामि २३ यद्वा इति सीताया आनयने रामाज्ञाभा
वादिति भावः हस्ते वेति २४ हस्ते वेति न तु तां गृहीत्वा नापि रावणादीन् गृहीत्वेत्यर्थः २५ भवतात् आशिषिलोद् २६ वायुस्त्वामनुगच्छ
त्विति शकुनप्रार्थनं समामं च्य योजयित्वा २७ अदुतदर्शनः अतिमहाशरीरत्वात् २८ तदेवाह महानगेंद्र इति २९ इति श्रीमत्सं. कि. नवमः सर्गः ९

इति श्रीमदध्यात्मरामायणे किष्किंधाकांडसमाप्तं

[OrderDescription]
,CREATED=18.01.20 11:34
,TRANSFERRED=2020/01/18 at 11:38:59
,PAGES=35
,TYPE=STD
,NAME=S0002556
,Book Name=M-2420(4)-SHRIMAD ADHYATAM RAMAYAN KISHKINDHA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF

FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,